

Izseljenci za primorske brate

Proglas meddržtvenega odbora slovenskih organizacij, ki smo ga objavili v zadnji številki "Novega lista", je naša javnost vzela na znanje z velikim zadoščenjem, kakor nas poveščajo iz raznih krajev.

To zadoščenje je povsem utemeljeno. Zgenili smo se po dolgih letih sledili lepemu zgledu, ki so nam dali pred par meseci naši izseljenci iz Združenih držav Severne Amerike. Troje močnih naših buenosajskih organizacij se je domenilo za organiziranje velike skupne prireditve, katere namen je zbrati sredstva v pomoč slovenskim in hrvaškim žrtvam fašizma v Julijski krajini, obenem pa tudi manifestirati proti nasilju, ki se s tako veliko brezobzirnostjo izvaja nad našimi brati na Primorskem.

Prvi namen je v kar največji meri človekoljuben in je dolžnost slehernega našega izseljenca po svojih najboljših močeh prispevati, da se izvede meddržtvenega odbora kar najlepše uspe. Živimo v dobi, ko se je nestrpnost med posamezniki ter med malimi in velikimi občestvi močno razpasla. Prav gotovo pa je narodna nestrpnost, ki je izmed vseh najhujša, ker povzroča največ škod, dosegla najvišje meje pretrganosti baš na Primorskem, kjer žive ljudje naše krvi in našega jezika. Na stotine žrtev fašistične narodne nestrpnosti je po italijanskih ječah in v konfinacijskih taboriščih in na otokih je družin, ki radi tega živorekarijo v največji bedi in pomanjkanju.

Lajšati bedo in trpljenje teh žrtev njihovih žena in otrok in mater ter onemoglih očetov, je človekoljubna in — v našem slučaju — tudi narodna dolžnost vsakega posameznika. Res je, da naši izseljenci ne živijo v izobilju, ker časi niso dobri, vendar pa smo trdno uverjeni, da se bo vsak naš človek, ki čuti le še kolektivni ljubezni do zatiranih rojakov, rade volje odzval pozivu meddržtvenega odbora ter bo rad doprinesel za najbolj preganjane izmed njih vsaj skromno materialno pomoč, ki jo predstavlja vstopnina. Prireditve ta bo imela še drug pomen: doprinesla bo dokaz, da naše izseljenstvo, vključno z nami, ki jih je doslej slavilo nasilje, nikakor se ni zgubilo svoje trdnosti vere v pravico, ki se mora prej ali slej uveljaviti. Prireditve bo — kakor je v proglasu rečeno — eno od naših krikov našega izseljenstva proti zatiranju, krik, ki se mu bodo pridružili tudi nekateri tukajšnji zagovorniki svobode in pravice; čujmo, da bo, poleg drugih, govoril na prireditvi tudi podpredsednik poslanske zbornice, odličen argentinski parlamentarec in intelektualec.

Spričo vzvišenih namenov, ki jih ima ta prireditve, ga ni izgovora, ki bi opravičil odsotnost. Vsa naša javnost je dolžna sodelovati za to, da bo prireditve manifestacije, kakršne Slovenci še nismo imeli prilike videti v Buenos Airesu!

In prepričani smo, da bo to svojo dolžnost v polni meri izvršila, kakor so jo izvršila sodelujoča društva, ki so se, mimo vseh načelnih in drugih diferenciacij, složno lotila dela za to plemenito skupno akcijo. Že dejstvo samo, da sodeluje kar troje naših organizacij, je dokaz, ki bo ostal trajno zabeležen v doslej

Španska državljanska vojna - vedno bolj okrutna

Grozodejstva, ki jih počenjajo afriške čete, ki so jih revolucionarji privedli v Španijo - Vlada napoveduje skrajno brezobzirnost in predvideva, da bodo bratomorni boji trajali še dolgo

Z nezmanjšano silo in še s povečano okrutnostjo se nadaljujejo na Španskem bratomorni boji, in sicer že peti teden.

In še danes ni mogoče predvideti, kako se bo boj končal. Vlada sama računa, da bodo boji še dolgo trajali in ti boji bodo gotovo brezobzirni do skrajnosti. Vojna je vselej okrutna stvar; najbolj nečloveška in preko vseh mej zverinska pa je državljanska vojna, v kateri se bojujejo, drug proti drugemu, ljudje iste krvi. V takšnem boju ni prizanašanja, tudi

trupel, kjer so iskale svoje ustreljene moze. Revolucionarji so v samem Badajozu postreljali okrog 1500 vladnih pristavev.

Na drugi strani pa poročajo, da tudi ljudska milica ne prizanaša več revolucionarjem in vlada se je baje odločila, da bo proti vstašem uporabila vsa sredstva, "četudi bi bilo treba spremeniti deželo v kup razvalin". Revolucionarji obdolžujejo vladne pristave, da so začeli rabiti strupne pline, vendar pa je vlada to zanikala ter je priznala

krizala vstašem skrbno izdelane načrte.

Dasi je bila skoro vsa vojska v rokah upornih oficirjev, se je ljudski milici posrečilo v par dneh popolnoma zatreti upor v Kataloniji, pred vsem v Barceloni, ter vdušiti vstajo v Madridu. Ker je večina letalstva ostala vladi zvesta in ker je ljudstvo s takšnim navdušenjem začelo braniti republiko, da je celo tisoče in tisoče ženske seglo po orožju, so revolucionarji naleteli na nepričakovan odpor ter so brž spoznali, da jim španske

V Burgosu sta se sestala vstaška generala Franco in Mola, ki sta po vsej priliki izdelala bojni načrt; zato je pričakovati, da se bodo v bodočih dneh začele hude velike bitke severno in južno od Madrida.

Maroški legionarji, ki operirajo na jugu, si prizadevajo iztrebiti nasprotnike z ozemlja med Badajozom, Córdoba. Jaenom in Murcio, da bi s tem pripravili teren za neovirano prodiranje proti severu. Ta posel pa ni baš lahek, ker naletavajo skoro v vsaki naselbini, in tudi v najmanjših vasi, na odpor oboževanih skupin prebivalstva, ki branijo vsako ped zemlje. — Ljudstvo skušajo ustrahovati s tem, da povsod, kjer zavladajo, postreljajo glavne voditelje ljudske fronte.

Na severu so se vršili ljuti boji okrog San Sebastiana, ki se jih je udeleževala tudi uporniška križarka "Alm. Cervera", katera je obstreljevala vladne postojanke z morja. Topničarjem ljudske milice pa se je posrečilo rešiti se tega nevarnega morca; križarka je dobila takšne poškodbe, da se sedaj baje potaplja.

V središču države so vladne čete porazile vstaško kolono, ki je prodirala proti glavnemu mestu, ter so zasedle Navalmorale de la Mata in Alío.

V Madridu so obsodili na smrt ter tudi že ustrelili generala Fanjula, ki je načeloval vstaji v glavnem mestu, in pa polkovnika Quintano.

Na Mallorki, ki spada k Balearskim otokom, so se iskrcale vladne čete, ki se sedaj borijo proti vstašem.

Revolucionarji so dobili baje že preko sto letal iz Nemčije in Italije in mnogo nemških in italijanskih letalcev je že v njihovi službi ter so se celo že udeležili bojev.

Ta dejstva in pa razni drugi incidenti so zelo nevarni za mir v Evropi. Pred par dnevi se je na primer zgodilo, da je neka

RAZNE VESTI

Potopil se je blizu braziljske obale francoski potniški parnik "Eube", ki je vozil proti Buenos Airesu; v megli je vanj zavozila angleška tovorna ladja "Corinaldo" ter ga močno poškodovala. Potnike so rešili, pet kurjačev pa je prostovoljno šlo v smrt, da rešijo ostale potnike in mostvo. Kurjai so se zaprli v strojni prostor, da bi vanj ne vdrla voda, ki bi sicer povzročila katastrofalno eksplozijo.

Ras Desta in nekateri drugi abesniški glavarji, da bodo nadaljevali četniško vojno proti Italijanom do zadnje kaplje krvi. Zato boji še niso prenehali in bodo najbrž minule leta, preden bo italijanska okupacijska vojska v resnici zagospodovala vsej deželi.

Veliko pozornost je vzbudil obisk francoskega generala Gamelina v Varšavi, kjer se je baje posvetoval s člani poljskega generalnega štaba. V zvezi s tem domnevajo, da se je Poljska spet začela nagibati na francosko stran in da se bo radi tega njeno prijateljstvo z Nemčijo ohladilo.

Mnogo francoskih levicarjev je prišlo v Španijo, kjer se nameravajo bojevati ob strani ljudske milice proti vstašem. Tako so storili tudi mnogi italijanski in nemški protifašisti, ki so živeli v izgnanstvu na Francoskem in v Švici.

Zaroto proti Stalinu in drugim sovjetskim voditeljem so baje razkrili v Moskvi. Tajna policija trdi, da so razni opozicijski elementi, pod vodstvom Trockega, Zinovjeva in Kamenjeva, skušali strmoglaviti sedanjo vlado. Sedaj se v Moskvi že vrši proces in oba poslednje imenovana oboževca sta priznala svojo krivdo, dočim Trocki izjavlja, da si je zadevo izmislila GPU.

Večja skupina francoskih častnikov je odpotovala v Rusijo, kjer bo proučevala organizacijo rdeče vojske, pozneje pa bo posetila še Varšo in Prago.

Znana italijanska pisateljica Grazia Deledda, ki je leta 1926 dobila Nobelovo nagrado za literaturo, je v nedeljo preminula v Rimu.

Oddelek ljudske milice v Guadarramskih hribih, se je pripravila, da odbije napad revolucionarcev.

tedaj ne, ko se nasprotnik proglasi za premaganega in odloži orožje.

Tako na primer se je zgodilo v Badajozu, kjer se je vladna milica dolgo, a brezuspešno branila. Ko so maroške čete, ki so v službi revolucionarcev, zasedle mesto, se je tam izvršilo strašno klanje. Dopisniki raznih listov zatrjujejo, da so temnopolti vojaki izvrševali hišne preiskave, pregledovali moške, ali imajo na rami znamenje, da so streljali s puško, pa so takoj ustrelili vsakega, o katerem so ugotovili, da se je bojeval proti njim. Trupel par dni niso pustili pokopati, da bi to "služilo za zgled"; potem pa so jih zažgali na velikih grmadah. Poročevallec nekega portugalskega lista, ki je prisostvoval tem grozodejstvom, pravi, da je bilo pretresljivo gledati, kako so v črni oblečene vdove begale s svojimi otročki med kupi človeških

samo, da se uporabljajo plini za soljenje.

Brezmejna mržnja se širi po vsej Španiji in narod se koplje v krvi. Računajo, da je tekom prvega meseca državljanske vojne padlo vsega 50.000 oseb in več ko tretjino padlih doslej sploh niso še identificirali. Materialno škodo, ki jo je povzročila vojna, je sedaj skoro nemogoče ceniti, vendar pa nekateri računajo, da more znašati doslej že svojih osem ali pa še več milijard peset.

Vlada je baje dobila dokaze, so vstaški generali že dolgo prej pripravljali revolucijo ter da so pobudo zanjo dali veleposestniki in velepodjetniki, ki so se zbal agrarne reforme in drugih socialnih zakonov, katere je začela uveljavljati nova vlada, potem ko je zmerni Alcalá Zamora moral odstopiti vrhovno državno vodstvo Azani. Že v aprilu, torej dva meseca po volitvah, pri katerih je španska ljudska fronta izvojevala veliko zmago, so imeli vstaški generali sestanek, na katerem so se domenili, da naj generalni štab izhla načrt za oboževani upor proti levicarski vladi.

Revolucija bi bila z lahkoto uspela, da ni upor v Maroku izbruhnil nekaj dni prej, nego je bilo domenjeno. Vlada je bila s tem prezgodaj alarmirana in 24 ur ji je zadostovalo, da je ljudstvu izročila orožje in s tem pre

garnizije ne bodo zadostovale, če si hočejo zagotoviti zmago. Sklenili so torej prepeljati iz Afrike 20 do 30 tisoč bojovnih maroških vojščakov in obrnili so se na Italijo in Nemčijo za letala.

Danes računajo, da razpolagajo revolucionarji s približno 250.000 oboževanih mož, za vladno pa se bori pol milijona vojakov, policajev, delavcev in kmetov.

Rekli smo že da ni mogoče ni ti približno predvideti, kdaj in kako se bo ta strašna državljanska vojna končala. Odločilnih porazov niso utrpeli doslej ne vstaške čete, ne vladna milica.

Izgleda, da so revolucionarji sedaj začeli z veliko ofenzivo, ki naj bi vojno odločila njim v prid. Če se ljudski fronti posreči zadržati ta napad, ki je usmerjen z več strani proti Madridu, se bo revolucija najbrž izjalovila, dasi s tem še ni ničeno, da bodo boji prenehali. Borba je na življenje in smrt in toliko eni kolikor drugi hočejo svojo kožo čim dražje prodati.

Razen v Kataloniji, deloma v Aragoniji ter pri Oviedu, kjer je ljudska milica v ofenzivi, povsod drugod napadajo revolucionarji. Vlada z mrzlično naglico vežba čete v Madridu, Valenciji, Barceloni in drugod, ter jih pošilja na fronto, krepi utrjene in razredčene obrambne oddelke.

Vlada je postavila straže s strojnimi kamni na križišča važnejših ulic v Madridu

